

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Csp/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219203425
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4219203425.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Y. Y., N.. XX.X.XXXX, W. F. XXXX/XX, A., zastúpená : Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 874,23 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 1.10.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 874,23 eur s príslušenstvom s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 4.3.2017 do zaplatenia ako i nároku na náhradu trov konania. Uviedol, že dňa 15.6.2015 uzavrel so žalovanou pôvodný veriteľ spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX s tým, že je právnym nástupcom uvedeného veriteľa. Na základe uzavretej zmluvy o pôžičke pôvodný veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1344,10,- eur, ktorú mala žalovaná zaplatiť v 120-tich mesačných splátkach po 26,81 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3217,20 eur, z ktorej sumy uhradila len sumu 991,97 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a. s.) listom zo dňa 29.12.2016 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočnej poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, v súvislosti s čím žalobca využil oprávnenie a dňa 26.2.2017 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 26.2.2017, s názvom oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 874,23 eur, keďže uvedenú sumu žalovaná neuhradila, navrhol podanej žalobe vyhovieť, priznať i úroky z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka ako i náhradu trov konania.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a žiadala ju zamietnuť s tým, že podľa jej názoru je nárok premlčaný a nebola ani skúmaná jej bonita.

3. Počas konania dňa 2.4.2020 žalobca doručil návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu a žiadal, aby na jeho stranu vstúpil Intrum Slovakia s.r.o. a to na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.3.2020 s poukazom na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017. Tunajší súd uznesením zo dňa 31.8.2020 v zmysle § 80 ods. 1, 2 CSP pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpil nový subjekt, a to Intrum Slovakia, s.r.o., IČO 35831154.

4. Súd vo veci vydal rozsudok zo dňa 2.3.2020 (ešte pôvodný žalobca), ktorým v celom rozsahu žalobe vyhovel, proti ktorému podala zákonnej lehote žalovaná odvolanie . Na základe podaného odvolania Krajský súd v Nitre tento rozsudok v celom rozsahu zrušil uznesením sp.zn.5CoCsp/16/2021-231 zo dňa 15.12.2021 a vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd uviedol, že podstatnou otázkou, ktorá sa v tomto konaní rieši je aj otázka premlčania (z hľadiska hospodárnosti ako otázka prioritná) a teda zistiť, pre ktorú nezaplatenú splátku bol zosplatnený celý zostatok úveru.

Ďalej je potrebné preskúmať splnenie podmienok postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt a umožniť aktuálnemu žalobcovi preukázať splnenie podmienok účinného postúpenia pohľadávky z banky (VÚB a.s.) na aktuálneho žalobcu (bod 41,42 uznesenia KS).

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.6.2015 mal súd preukázané, že na základe uvedenej zmluvy pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Poprade, poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.344,10 eur, ktorý úver sa zaviazala žalovaná zaplatiť žalobcovi v 120-tich mesačných splátkach s tým, že celkové náklady spotrebiteľa sa dohodli vo výške 1.873,10 eur, celková čiastka úveru teda bola 3217,20 eur, splátka 26,81 eur, RPMN 23,06 % , fixná ročná úroková sadzba 23,06 %, splatnosť prvej splátky 20.7.2015, termín konečnej splatnosti 06/2025, splatnosť splátok vždy do 20. dňa v mesiaci. V článku 11, 12 zmluvných podmienok sa dohodlo, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa dohodlo, že spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

7. Z listu zo dňa 29.12.2016 (čl. 28 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste bola pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej zaslaná predžalobná upomienka, v ktorej bola vyzvaná na úhradu nedoplatku vo výške 80,43 eur s tým, že ak do 5.2.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2016, bude spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. oprávnená úver zosplatiť. Predžalobná upomienka nebola doručená žalovanej.

8. Z listu zo dňa 26.2.2017 /čl. 26 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedenom liste spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila žalovanej okamžitú splatnosť úveru, v ktorom uviedla, že nakoľko žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, dlh z uvedenej zmluvy sa stal splatný v celom rozsahu naraz s tým, že žalovaná bola vyzvaná na úhradu celkového dlhu vo výške 1.403,23 eur. O doručení tohto listu žalovanej dôkaz v spise sa nenachádza.

9. Z prehľadu splátok a úhrad (čl. 29 spisu) mal súd preukázané, že žalovaná úhrady vykonala vo výške 991,97 eur.

10. Z vyjadrenia žalobcu súdu doručeného dňa 29.4.2022 súd zistil, že sa stal celý dlh splatným pre nesplnenie splátky splatnej v mesiaci 10/2016, ktorá bola splatná 20.10.2016.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba od momentu omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu.

Podľa názoru súdu ide o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola dlžníkom uhradená, čo je logický dôsledok zásady uvedenej v § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej je relevantné posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. Účelom ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka (spotrebiteľa) nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Preto dňom nasledujúcim po splatnosti tejto splátky, t.j. dňom 21.10.2016 začala plynúť premlčacia doba vo vzťahu k celému zosplatnenému úveru a táto uplynula dňa 21.10. 2019. Keďže žaloba v tejto veci bola podaná na súd dňa 1.10.2019, stalo sa tak v čase, kedy ešte nárok žalobcu premlčaný nebol.

11. Súd pristúpil ku skúmaniu splnenia podmienok postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt (súčasného žalobcu).

Z notárskej zápisnice N 3283/2017 (NZ 54215/2017) spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou so sídlom v Bratislave z 11.12.2017 súd zistil, že do uvedenej notárskej zápisnice je spísaný Projekt rozdelenia spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zlúčením s Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a VÚB Leasing, a.s., pričom z bodu 3.3 a 6.2 vyplýva, že v dôsledku rozdelenia spoločnosť VÚB Leasing, a.s. pokračuje v prevádzkovaní splátkového predaja a leasingu zanikajúcej spoločnosti a ostatné podnikanie prechádza do VÚB a.s.

12. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020 (čl. 110 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanej, že došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na Intrum Slovakia, s.r.o. k 20.03.2022 s tým, že momentom doručenia tohto oznámenia je žalovaná jeho záväzky plniť výhradne postupníkovi, teda žalobcovi.

13. V súvislosti s uvedeným oznámením bola predložená súdu i žiadosť o postúpenie a prevod z 3.4.2020 / čl. 99 spisu/ v zmysle ktorej došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na Intrum Slovakia s. r. o. v spojení s rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok z 30.11.2017.

14. Podľa § 9 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (stav účinný do 30.4.2018), (1) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, (8) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd ako prvoradú riešil v konaní otázku, či je žalobca, teda Intrum Slovakia, s.r.o., IČO 35831154 vecne legitímovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v konaní voči žalovanej .

17. V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky od Všeobecná úverová banka, a.s. na Intrum Slovakia, s.r.o. je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky.

Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v tomto konaní nepreukázal, že žalovanej bola zo strany banky zaslaná a doručená písomná výzva, kedy by napriek doručeniu tejto výzvy bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn.1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018).

18. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio.

19. Nakoľko v danom prípade pôvodným žalobcom bola banka (Všeobecná úverová banka, a. s.), ktorá ako postupca ku dňu 20.3.2020 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 5024799 uzavretú dňa 15.06.2015 so žalovanou, na postupníka Intrum Slovakia, s. r. o. (žalobcu), súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Pokiaľ by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v rozpore so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. V prípade, ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Písomná výzva banky, t.j. výzva vyhotovená bankou, v danom prípade žalobcom predložená nebola. Žalobca netvrdí ani nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 29.12.2016 (čl. 25 v spise), vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. (čl. 26 v spise).

20. Keďže pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovanou, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. Všeobecná úverová banka, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

Keďže predžalobná upomienka zo dňa 29.12.2016 ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2017 nie je výzvou banky, nemožno súhlasiť, že v konaní je daná žalobcova aktívna legitimácia.

21. Z uvedených dôvodov s prihliadnutím na neplatnú zmluvu o postúpení pohľadávok a na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu súd žalobu zamietol a iné dôvody opodstatnenosti uplatneného nároku súd neposudzoval.

22. O trovách konania sporových strán rozhodol súd v zmysle podľa § 255 ods. 1,2 , § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá CSP, v zmysle ktorého vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Z cit. ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vyplýva, že ak mala strana vo veci úplný úspech, súd náhradu trov konania priznal žalovanej v rozsahu 100%.

23. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.